

JUSTITSMINISTERIET

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

10 OKT. 2018

Dato:
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Morten Søndergård Pedersen
Sagsnr.: 2018-020-0224
Dok.: 879402

Ved e-mail af 27. september 2018 har Børne- og Socialministeriet anmodet Justitsministeriet om bidrag til besvarelse af spørgsmål nr. 612 (Alm. del) fra Social-, Indenrigs- og Børneudvalget. Spørgsmålet har følgende ordlyd:

"I rapporten fra Justitia "Tvangsanbringelser – retssikkerhed i en kompliceret beslutningsproces" af 7. september 2018 opstilles to alternative modeller for et organ, der kan have kompetence til at træffe afgørelser i sager om tvangsanbringelse, og som efter Justitias opfattelse vil styrke de involverede parter retssikkerhed betragteligt; Forslag 1: Nævnsbehandling og Forslag 2: Det familieretlige system.

Vil ministeren kommentere og vurdere fordele og ulemper ved hhv. forslag 1 og 2 og give en (eventuel skønsmæssig) beregning over, hvad det vil koste at gennemføre hvert forslag?"

Børne- og Socialministeriet har oplyst, at forslag nr. 2, hvor sager om tvangsanbringelse skal behandles i det familieretlige system, vil medføre, at familieretten vil skulle træffe afgørelse i første instans i sager om tvangsanbringelse med ankemulighed til landsretten.

Børne- og Socialministeriet har på den baggrund anmodet Justitsministeriet om oplysninger om, hvad omkostningerne pr. sag vil være i sager om tvangsanbringelse ved behandling i første instans i byretten (familieretten).

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Domstolsstyrelsen med et estimat på omkostningerne ved sager om tvangsanbringelse.

Domstolsstyrelsen har oplyst, at estimerne er forbundet med en vis usikkerhed, og at der vil være behov for at foretage mere præcise økonomiske beregninger, hvis der eventuelt fastlægges en ny model for behandling af

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

sager om tvangsanbringelse. Der vil i den forbindelse skulle tages højde for, at domstolene allerede på nuværende tidspunkt behandler sager om tvangsanbringelse, i de tilfælde hvor børne- og unge-udvalgene og Ankestyrelsen forudgående har truffet afgørelse efter de nuværende regler, men hvor det ønskes at få Ankestyrelsens afgørelse indbragt for domstolene.

Domstolsstyrelsen har på det foreliggende grundlag estimeret, at udgiften pr. sag ved, at byretterne skal behandle en sag om tvangsanbringelse i første instans, vil være på 15.000-20.000 kr. Der vil være tale om en af de sagstyper ved byretterne, hvor de gennemsnitlige udgifter ligger højest, hvilket navnlig skyldes, at en stor andel af tvangsanbringelsessagerne medfører en egentlig hovedforhandling i retten.

Ud over rettens udgifter til behandling af sagerne må der også forventes at være udgifter til fri proces. På nuværende tidspunkt er den gennemsnitlige udgift til fri proces pr. sag på 4.000-5.000 kr. Det kan ikke afvises, at denne udgift vil blive højere i en situation, hvor byretterne skal behandle tvangsanbringelsessager i første instans, uden at de tidligere har været prøvet af børn og unge-udvalget og Ankestyrelsen, som det er tilfældet i dag.

Domstolsstyrelsen har derudover estimeret, at udgiften ved landsretten vil være på 25.000-30.000 kr. pr. sag. Henset til, at tvangsanbringelsessager er særdeles indgribende for de berørte parter, må det forventes, at en betydelig andel af byretternes afgørelser vil blive indbragt for landsretten. Udgifterne til fri proces ved landsretten vurderes at være på samme niveau som ved byretterne.

Justitsministeriet skal anmode om at modtage kopi af Børne- og Socialministeriets endelige besvarelse af spørgsmålet.

Søren Pape Poulsen

Lena Dyhr Toft Christensen